

715046
11 november 2016

GOEDE RUIMTELIJKE
ONDERBOUWING WINDPARK
WESTEINDE
GEMEENTE HOLLANDSE
KROON

Alisios B.V.

definitief

Postbus 579
7550 AN Hengelo
Telefoon (074) 248 99 40

Documenttitel	Goede ruimtelijke onderbouwing Windpark Westeinde Gemeente Hollandse Kroon
Soort document	definitief
Datum	11 november 2016
Projectnummer	716043
Opdrachtgever	Alisios B.V.
Auteur	Marjolein Pigge

INHOUDSOPGAVE

1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding	1
1.2	Ligging plangebied	1
1.3	Geldende bestemmingsplan	2
1.4	Procedurele context	4
1.5	Leeswijzer	6
2	Beleid	7
2.1	Europa	7
2.2	Rijk	7
2.3	Provincie Noord-Holland	11
2.4	Gemeente Hollandse Kroon	14
2.5	Conclusie	15
3	Huidige situatie plangebied en planbeschrijving	17
4	Onderzoek	19
4.1	Geluid	19
4.2	Slagschaduw	20
4.3	Veiligheid	22
4.4	Natuur	26
4.5	Cultuurhistorie	27
4.6	Waterhuishouding	28
4.7	Overige aspecten	29
4.8	Conclusie	31
5	Uitvoerbaarheid	33
5.1	Economische uitvoerbaarheid	33
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	33

Bijlagen

- Bijlage 1 Akoestisch- en slagschaduwonderzoek
- Bijlage 2 Externe veiligheidsscan

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

Windpark Westeinde is voornemens om de bestaande 7 windturbines van het type NEG/Micon 900/52 te vervangen voor 7 windturbines van het type EWT DW52. Hiermee wil de initiatiefnemer voor de langere termijn bijdragen aan de doelstelling van diverse overheden het aandeel duurzame energie te verhogen en zo de uitstoot van CO₂ te reduceren.

Voor de realisatie van dit windpark is een omgevingsvergunning nodig. Het windpark wordt planologisch ingepast door middel van een afwijking als bedoeld in art. 2.12.1.a.3 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) voor het onderdeel dat afwijkt van het geldende bestemmingsplan. De voorliggende rapportage dient als zogenaamde 'goede ruimtelijke onderbouwing'¹ in de omgevingsvergunning voor de afwijking van het vigerende bestemmingsplan.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied is gelegen in de gemeente Hollandse Kroon ten oosten van de rijksweg N9 en het Noordhollandsch Kanaal, circa 3 kilometer ten westen van de kern Anna Paulowna (zie ook Figuur 1.1). De omgeving van het plangebied wordt gekenmerkt door agrarische activiteiten.

Figuur 1.1 Ligging plangebied

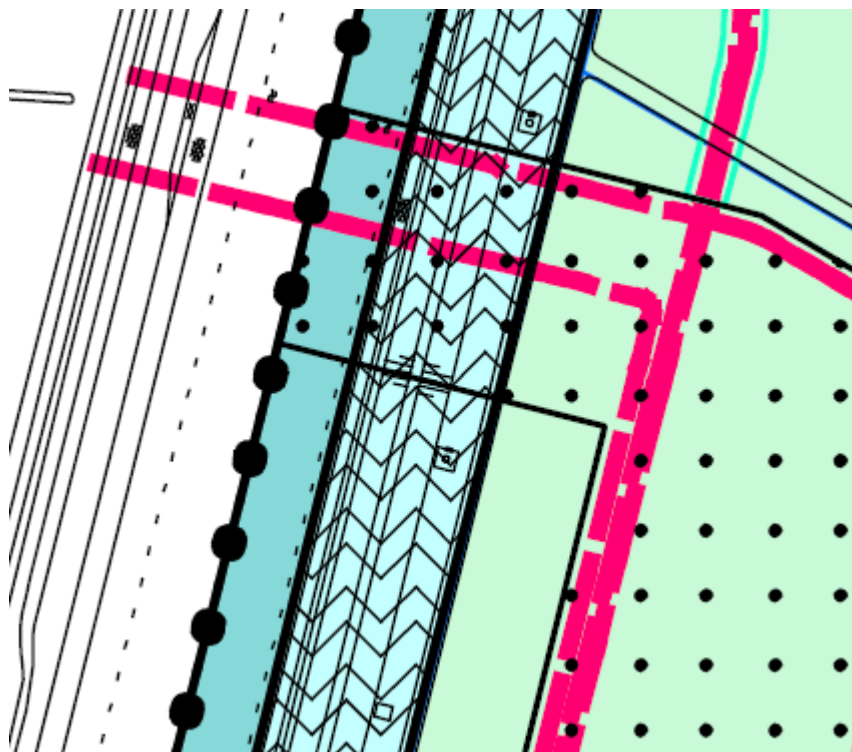

¹ Dit is de term die de wetgever gebruikt in artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

1.3 Geldende bestemmingsplan

Ter plaatse geldt het bestemmingsplan “Buitengebied” van de voormalige gemeente Anna Paulowna (vaststelling 19 januari 2009, goedkeuring 11 augustus 2009) met de geldende bestemming “Waterkering (WK)” met dubbelbestemming “windmolenpark” en met de aanduiding ‘aantal windenergie-installaties’ (= 8) (zie Figuur 1.2 en Figuur 1.3).

Figuur 1.2 Detailuitsnede geldend bestemmingsplan “Buitengebied” ter plaatse van de dubbelbestemming “Windmolenpark”

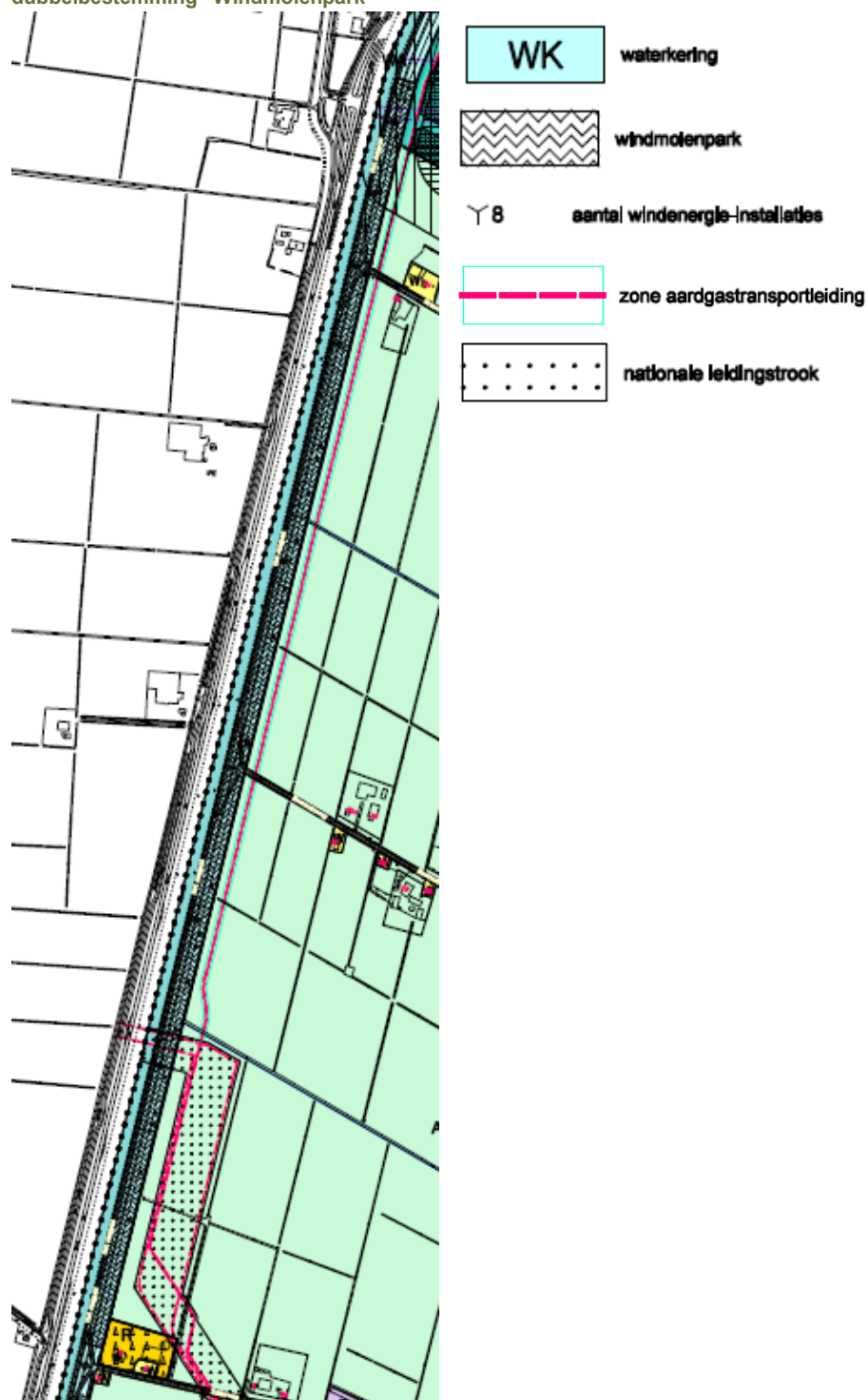

De bestemming “Waterkering” (artikel 18) is bestemd voor waterkering en waterbeheersing voor het Noordhollandsch Kanaal, met daaraan ondergeschikt agrarisch medegebruik en verkeers- en verblijfsdoeleinden. De op de kaart voor “windmolenpark” aangewezen gronden zijn, naast de andere voor deze gronden aangewezen bestemmingen ook bestemd voor windenergie-installaties met daarbij behorende verkeers- en verblijfsvoorzieningen.

Voor het bouwen van windenergie-installaties geldt dat de bouwhoogte niet meer dan 45 meter mag bedragen, dan wel de bestaande bouwhoogte, indien deze meer is. Het aantal windenergie-installaties per bestemmingsvlak mag niet meer bedragen dan het op de plankaart aangegeven aantal. De term windenergie-installatie wordt niet nader uitgelegd maar aangenomen mag worden dat hier een moderne windturbine bedoeld wordt gezien de bestaande windturbines. De term bouwhoogte voor een windturbine wordt beschreven als *“vanaf het peil tot aan de (wieken)as van de (wind)molen”*. De ashoogte mag dus maximaal 45 meter bedragen of bestaand indien hoger. In deze mag de maximale ashoogte derhalve 50 meter bedragen, dit is de bestaande ashoogte. ‘Bestaande bouwhoogte’ gaat alleen over de

ashoogte waardoor geconcludeerd mag worden dat er geen beperking is gesteld aan de rotordiameter, anders dan fysieke beperkingen in praktijk.

Figuur 1.3 Uitsnede geldend bestemmingsplan “Buitengebied” met de strook met de dubbelbestemming “Windmolenpark”

In het geldende bestemmingsplan is geen regeling opgenomen ten aanzien van de overdraai van de rotoren (wieken) van de windturbine over gronden buiten de dubbelbestemming “windmolenpark”. In theorie kan een overdraai een beperking van het gebruik van die gronden betekenen waardoor het wenselijk is dat daar een planologische regeling over is opgenomen (zie ook Kader 1.1).

Kader 1.1 Windturbines gerealiseerd onder (oude) Wet op de Ruimtelijke Ordening

Het huidige (en dus nu te vervangen) windpark is indertijd gerealiseerd met een artikel 19-vrijstellingsprocedure onder de (oude) Wet op de Ruimtelijke Ordening en is vervolgens overgenomen met de actualisering van het geldende bestemmingsplan “Buitengebied”. Bij de actualisering van het bestemmingsplan buitengebied is onverhoopt geen regeling opgenomen voor het gebruik van gronden buiten de dubbelbestemming “windmolenpark” voor overdraai van de wieken van de windturbine. Overdraai van wieken kan in theorie een beperking van het gebruik van gronden betekenen onder de windturbine, al hoe wel dat over het algemeen bij een agrarische bestemming niet het geval is. Dit is echter wel de aanleiding om bij wijze van zekerheid nu te kiezen voor de procedure tot afwijking van het bestemmingsplan.

De realisatie van windturbines ter plaatse is zonder discussie een bestaand planologisch recht.

Het huidige windpark is indertijd gerealiseerd met een artikel 19-vrijstellingsprocedure onder de (oude) Wet op de Ruimtelijke Ordening en is vervolgens opgenomen in de actualisering van het geldende bestemmingsplan “Buitengebied”, daarbij is onverhoopt geen regeling opgenomen voor het gebruik van gronden buiten de dubbelbestemming “windmolenpark” voor overdraai van de .

Keuze afwijking bestemmingsplan

Het geldende bestemmingsplan laat de realisatie van het nieuwe windpark niet toe met betrekking tot overdraai van de rotorbladen over aanliggende agrarische bestemmingen, waardoor besloten is tot het voeren van een procedure tot afwijking van het bestemmingsplan als bedoeld in artikel art. 2.12.1.a.3 Wabo. De afwijking van het geldende bestemmingsplan is alleen noodzakelijk voor het planologisch regelen van de overdraai (die er in de bestaande situatie overigens ook al is) op gronden buiten de dubbelbestemming “windmolenpark”. Voor het overige past het initiatief in het geldende bestemmingsplan.

Ter onderbouwing van de afwijking van het geldende bestemmingsplan worden voor de volledigheid alle onderzoeksaspecten beschreven (zie hoofdstuk 4). Het plan voor het windturbinepark wordt vooral beoordeeld in relatie tot wat het bestemmingsplan nu al mogelijk maakt.

1.4 Procedurele context

Hieronder wordt in gegaan op de procedurele context voor dit plan en samenhang met de procedure van de milieueffectrapportage (m.e.r.).

Planvorm afwijkingsbesluit

Omdat het planvoornemen niet past in het geldende bestemmingsplan is een planologische procedure benodigd om het plan mogelijk te maken. De initiatiefnemer is voornemens voor het bouwplan een aanvraag in te dienen om afwijking van het bestemmingsplan in de omgevingsvergunning (omgevingsvergunning voor de activiteit het gebruiken van gronden of

bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, artikel 2.1 lid 1 aanhef en onder c Wabo). Via deze procedure (ex artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 Wabo) is het mogelijk om af te wijken van het geldende planologisch regime. Voorwaarde voor verlening van de vergunning is dat de activiteit niet in strijd mag zijn met een goede ruimtelijke ordening. Deze 'goede ruimtelijke onderbouwing' voorziet in de onderbouwing daar van.

Relatie met de m.e.r.

De bouw van een nieuw windturbinepark is aangewezen in het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) als categorie D22.2. Voor windparken met meer dan drie, en minder dan tien, windturbines en met een gezamenlijk vermogen van minder dan 15 MW dient door middel van een vormvrije m.e.r.-beoordeling aangetoond te worden dat geen formele m.e.r.-(beoordeling) doorlopen hoeft te worden voor de omgevingsvergunning en het provinciaal inpassingsplan. Boven die grens is er sprake van een m.e.r.-beoordeling. Voor dit project is er sprake van een vormvrije m.e.r.-beoordeling. De Omgevingsbeperkte Milieutoets (OBM) die toegevoegd wordt aan de aanvraag om omgevingsvergunning geeft in feite invulling aan de vormvrije m.e.r.-beoordeling. Dit betekent dat het bevoegd gezag (in dit geval de provincie Noord-Holland) aan de hand van deze notitie rapport beoordeelt of het project belangrijke nadelige milieugevolgen heeft; is dit niet het geval dan is een formele m.e.r.-(beoordeling) niet van toepassing en hoeft geen milieueffectrapport (MER) opgesteld te worden.

Bevoegd gezag en coördinatieregeling

Sinds de inwerkingtreding van de Crisis- en herstelwet (op 16 maart 2010 aangenomen door de Eerste Kamer en op 31 maart 2010 in werking getreden), is bepaald dat windparken tussen de 5 en 100 MW een provinciaal belang betreffen. Dit betekent dat indien een gemeente weigert om ten behoeve van het windinitiatief het bestemmingsplan vast te stellen of te wijzigen, de initiatiefnemer een beroep kan doen op de provincie. Provinciale Staten zijn bevoegd om op verzoek van een initiatiefnemer gronden aan te wijzen voor windmolens en daarvoor een provinciaal inpassingsplan (PIP) te maken.

Artikel 9e van de Elektriciteitswet 1998:

Provinciale Staten zijn bevoegd voor de aanleg of uitbreiding van een productie-installatie voor opwekking van duurzame elektriciteit met behulp van windenergie met een capaciteit van ten minste 5 maar niet meer dan 100 MW, met inbegrip van de aansluiting van die installatie op een net, gronden aan te wijzen en daarvoor een inpassingsplan als bedoeld in artikel 3.26, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening vast te stellen. De gemeenteraad is voor de duur van tien jaren na de vaststelling van het inpassingsplan niet bevoegd voor die gronden een bestemmingsplan vast te stellen.

Artikel 9e, lid 2 van de Elektriciteitswet 1998 geeft Provinciale Staten in ieder geval de verplichting om gebruik te maken van deze bevoegdheid wanneer een initiatiefnemer zich bij hen heeft gemeld en de gemeente een aanvraag tot vaststelling of wijziging van het bestemmingsplan heeft afgewezen. De provincie Noord-Holland heeft de regie in handen genomen over windparken om de doelstelling voor wind op land in de provincie te realiseren op basis van de Provinciale Verordening (zie ook paragraaf 2.3).

De Crisis- en herstelwet heeft met de inwerkingtreding ervan de Elektriciteitswet 1998 gewijzigd. Sinds 31 maart 2010 is in artikel 9f van de Elektriciteitswet 1998² opgenomen dat windenergieprojecten van 5 tot 100 MW opgesteld vermogen verplicht onder de provinciale coördinatieregeling vallen. Dat betekent dat Gedeputeerde Staten (GS) de bevoegde instantie zijn voor het verlenen van de omgevingsvergunning en de andere benodigde vergunningen en ontheffingen coördineert.

Door deze coördinatie worden besluiten die met elkaar samenhangen gelijktijdig in procedure gebracht en worden daarover gegeven zienswijzen en ingestelde beroepen gelijktijdig afgehandeld. Er is geen beroepsprocedure bij de rechtbank, maar alleen rechtstreeks beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De provincie Noord-Holland zal de coördinatie van de benodigde vergunningen verzorgen.

1.5 Leeswijzer

Dit hoofdstuk geeft de inleiding tot het project. In hoofdstuk 2 wordt het beleidskader geschetst. In hoofdstuk 3 komt een beschrijving van de huidige situatie in het plangebied aan de orde, en een beschrijving van het plan voor het windpark. In hoofdstuk 4 worden de resultaten van onderzoek gegeven. Hoofdstuk 5 geeft ten slotte een toelichting op de financieel-economische uitvoerbaarheid van dit plan en de maatschappelijke uitvoerbaarheid.

² Wet van 2 juli 1998, houdende regels met betrekking tot de productie, het transport en de levering van elektriciteit (Elektriciteitswet 1998)

2 BELEID

Dit hoofdstuk beschrijft beleid en wet- en regelgeving specifiek op het gebied van duurzame (wind)energie en ruimtelijke ordening. Hierbij komen eveneens nut en noodzaak van windenergie aan de orde, waarbij de doelstellingen van Rijk, provincie en gemeente voor duurzame energie en windenergie zijn toegelicht.

2.1 Europa

In Europees verband is afgesproken om in 2020 14% van het totale energieverbruik in Nederland duurzaam te realiseren. Dit is vastgelegd in de EU-richtlijn 2009/28/EG. De Europese Commissie is ook al begonnen met de ontwikkeling van beleidsopties voor de periode na 2020. In juni 2011 presenteerde de EU de “Energieroutekaart 2050” als doorkijk naar 2050 en de in tussentijd te nemen stappen om te komen tot een verdere verduurzaming van de energiemarkt en een verdere CO₂-reductie (80-95%). De komende jaren zal verdere invulling aan het beleid na 2020 worden gegeven.

In december 2015 zijn op de klimaattop in Parijs 195 landen akkoord gegaan met een nieuw klimaatverdrag dat de uitstoot van broeikasgassen moet terugdringen. Hieronder de belangrijkste punten uit het akkoord:

- de gemiddelde temperatuur op de aarde mag niet meer dan 2 graden Celsius stijgen. Landen proberen ernaar te streven de temperatuurstijging zelfs te limiteren tot maximaal 1,5 graden Celsius;
- de partijen zullen zo snel mogelijk hun best doen om de uitstoot van broeikasgassen en schadelijke stoffen te verminderen in combinatie met de beschikbare techniek van dat moment. Daarbij wordt rekening gehouden met verschillen tussen landen;
- er is extra inzet nodig om negatieve gevolgen van klimaatverandering aan te pakken en de hoeveelheid broeikasgassen terug te brengen zonder dat dit de voedselproductie in gevaar brengt;
- alle partijen moeten financieel bijdragen aan het verlagen van de hoeveelheid broeikasgassen en onderzoek doen naar klimaatbestendige ontwikkelingen;
- voor de klimaatconferentie van 2025 moeten de partijen van de klimaatovereenkomst van Parijs zich samen ten doel stellen elk jaar minstens 100 miljard dollar (91 miljard euro) ter beschikking te stellen van armere landen die economisch moeite hebben de klimaatdoelstellingen te halen. Het geld zou vanaf 2020 beschikbaar moeten zijn;
- het verdrag is bindend en de landen verplichten zich het na te leven.

2.2 Rijk

Rijksdoelstellingen

De Nederlandse energiehuishouding moet duurzamer en minder afhankelijk worden van eindige fossiele brandstoffen, aldus het Energierapport 2011³. Energie is een noodzakelijke voorwaarde voor het functioneren van de samenleving in alle facetten. Afnemers moeten kunnen rekenen op betrouwbare energie tegen concurrerende prijzen. Met het oog op het klimaat en de

³ Ministerie van EZ, 10 juni 2011.

afnemende beschikbaarheid van fossiele brandstoffen is een overgang naar een duurzame energiehuishouding nodig.

De energiesector in Nederland is verantwoordelijk voor meer dan twintig procent van de uitstoot van broeikasgassen. De uitstoot van broeikasgassen als gevolg van de energiebehoefte kan worden beperkt door energiebesparing en door grootschalige inzet van duurzame energiebronnen. Een dergelijke omschakeling in de Nederlandse energievoorziening betekent een forse inspanning. Deze ambities sluiten aan bij in Europees verband geformuleerde doelstellingen waaraan de lidstaten zich gecommitteerd hebben. Deze EU-doelstelling voor duurzame energie bedraagt 14% van het finale energiegebruik in 2020. De EU-doelstelling vertaald naar de door Nederland gehanteerde systematiek komt neer op 17% vermeden primaire opwekking; met andere woorden: 17% van de in Nederland opgewekte energie dient in 2020 uit een duurzame bron, zoals windenergie, afkomstig te zijn. Het Kabinet Rutte II heeft in haar regeerakkoord “bruggen slaan” (oktober 2012) opgenomen een doelstelling van 16% voor duurzame energie na te streven. Deze ambitie is in het afgesloten Energieakkoord⁴ bijgesteld; 14% in 2020 en 16% in 2023⁵, hierbij zet het Rijk in op een mix van duurzame energie bronnen, waarvan windenergie er één is.

Energierapport 2011

Het Energierapport 2011 geeft het volgende aan: *“Het is duidelijk dat hernieuwbare energie een onmisbaar onderdeel uitmaakt van de toekomst. Investeren in een duurzame energiehuishouding loont, omdat de uiteindelijke maatschappelijke baten groter zijn dan de maatschappelijke kosten. Voorwaarde is wel dat het verduurzamen van de energiehuishouding op een economisch verstandige manier gebeurt: het bevorderen van het gebruik van technieken die bijna rendabel zijn en innovatiebeleid voor andere technieken. Het kabinet voert daarom tweesporen beleid:*

- *Lange termijn: de lange termijn aanpak staat in het teken van bevordering van de innovatie, zodat hernieuwbare energie op termijn kan concurreren met grijze energie. Hernieuwbare energie moet een normaal onderdeel worden van de Europese interne energiemarkt. In Europa pleit het kabinet dan ook voor het creëren van een echte interne markt voor hernieuwbare energie.*
- *Korte termijn: Het aandeel hernieuwbare energie bedraagt in 2010 4% van het nationale energieverbruik. De Europese doelstelling voor hernieuwbare energie is voor Nederland 14% in 2020. Om dit doel te bereiken zijn forse investeringen nodig.*

In het Energierapport 2011 staat dat windenergie op land de komende jaren één van de meest kostenefficiënte technieken is om hernieuwbare energie te produceren. Als doelstelling wordt uitgegaan van een gerealiseerd vermogen van 6.000 MW in 2020. Op dit moment is het opgestelde vermogen aan windenergie op land ongeveer 2.637 MW.⁶

⁴ Energieakkoord voor duurzame groei, Sociaal-Economische Raad (SER), september 2013.

⁵ Zeer recent heeft de rechtbank in Den Haag beslist dat de Staat meer moet doen om de uitstoot van broeikasgassen in Nederland te verminderen. De Staat moet ervoor zorgen dat de uitstoot in Nederland in 2020 ten minste 25% lager is dan in 1990. De stichting Urgenda had de rechtbank om een uitspraak verzocht. (Rechtbank Den Haag, C/09/456689 / HA ZA 13-1396, 24-06-2015)

⁶ Zie <http://statline.cbs.nl/StatWeb/publication/?VW=T&DM=SLNL&PA=70960ned&LA=NL..>, opgesteld vermogen eind 2014, Centraal Bureau voor de Statistiek (17 december 2015)

Energierapport 2016

Recentelijk is het nieuwe Energierapport gepresenteerd⁷, deze geeft het volgende aan: *“Op 12 december 2015 zijn 195 landen onder auspiciën van de Verenigde Naties (VN) een belangrijk klimaatakkoord overeengekomen. In dit klimaatakkoord zijn doelen afgesproken zoals het beperken van de opwarming tot ruim onder de twee graden en het bereiken van een balans tussen de uitstoot en vastlegging van broeikasgassen in de tweede helft van deze eeuw. De Europese Raad heeft de komst van dit klimaatakkoord verwelkomd, omdat het een mondiaal en juridisch bindend akkoord betreft. Dit klimaatakkoord is ook van belang voor het Nederlandse energie- en klimaatbeleid. Voor Nederland zijn daarbij de Europese afspraken leidend.”* Het kabinet houdt dus onverkort vast aan de Europese afspraken voor 2020, 2030 en 2050 en aan de afspraken uit het Energieakkoord die samen met milieuorganisaties, bedrijfsleven en overheden zijn gesloten.

Dit Energierapport geeft een integrale visie op de toekomstige energievoorziening van Nederland. Het kabinet stelt voor de transitie naar duurzame energie drie uitgangspunten centraal: *“1) sturen op CO₂-reductie; 2) verzilveren de economische kansen die de energietransitie biedt en 3) integreren energie in het ruimtelijk beleid.”* Het kabinet wil onder meer de uitstoot van broeikasgassen in 2050 met 80-95% terugdringen op Europees niveau. Op dit moment zijn we voor onze energievoorziening nog voor bijna 95% afhankelijk van fossiele brandstoffen. De energietransitie biedt bovendien kansen voor behoud en ontwikkeling van het Nederlandse verdienvermogen. Nederlandse offshore bedrijven zijn nu al wereldwijd betrokken bij de aanleg van windparken op zee. De ambitie van het kabinet is dat Nederland de kansen blijft verzilveren door innovatieve oplossingen te ontwikkelen en in de praktijk te brengen. Ten slotte heeft de energietransitie alleen kans van slagen als vroegtijdig en zorgvuldig het gesprek wordt aangegaan met burgers, bedrijven en maatschappelijke organisaties over de ruimtelijke inpassing van productie, opslag en transport van energie. Zoveel mogelijk moet gezamenlijk de afweging plaatsvinden tussen de bijdrage van een initiatief aan de energievoorziening en de overlast of risico's die dit voor omwonenden met zich meebrengt, dit wordt de ‘energiedialoog’ genoemd.

Windenergie ten opzichte van andere duurzame energiebronnen

Volgens het rijksbeleid zijn de belangrijkste vormen van hernieuwbare energie in Nederland windenergie, zonne-energie, bio-energie en aardwarmte. Een kleinere rol spelen waterkracht, omgevingswarmte (warmtepompen in woningen) en energie uit potentieel verschil zoet-zout (osmose-energie of ‘blue energy’). Hoewel grijze energie uit fossiele energiebronnen in de komende decennia nodig blijft, zal hernieuwbare energie een steeds groter onderdeel gaan uitmaken van de energiemix. Drie duurzame energiebronnen leveren daarbij de belangrijkste bijdrage voor Nederland: bio-energie, wind op land en wind op zee. Geconcludeerd kan worden dat windenergie op land een belangrijk aandeel heeft in het behalen van de Europese taakstelling op het gebied van duurzame energie en CO₂-reductie, maar dat deze taakstelling niet gehaald kan worden met windenergie alleen. Er is een energiemix nodig waarbij duurzame energie, en windenergie in het bijzonder, een steeds belangrijker aandeel krijgt.

⁷ “Energierapport - Transitie naar Duurzaam”, 18 januari 2016

De realisatie van windenergie is interessant vanuit het oogpunt:

- van ruimtebeslag per vierkante meter: relatief weinig ruimtegebruik per geproduceerde eenheid energie;
- van het multifunctionele gebruik van de ruimte: het gebied kan bijvoorbeeld tevens gebruikt (blijven) worden als landbouw en/of industriegebied;
- vanuit het oogpunt van kostprijs.⁸

Ruimtelijke beleid

De “Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte” (SVIR, maart 2012) geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. Het is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. Ruimte voor het hoofdnetaanleg voor (duurzame) energievoorziening en energietransitie wordt in het SVIR aangemerkt als een nationaal belang. Het Rijk stelt op het gebied van energie dat voor de opwekking en het transport van energie voldoende ruimte gereserveerd moet worden. Het aandeel van duurzame energiebronnen als wind, zon, biomassa en bodemenergie in de totale energievoorziening moet omhoog.

Voor grootschalige windenergie (windparken groter dan 100 MW) is in het SVIR het volgende opgenomen: *“Rijk en provincies zorgen voor het ruimtelijk mogelijk maken van de doorgroei van windenergie op land tot minimaal 6.000 MW in 2020. Niet alle delen van Nederland zijn geschikt voor grootschalige winning van windenergie. Het Rijk heeft in de SVIR gebieden op land aangegeven die kansrijk zijn op basis van de combinatie van landschappelijke en natuurlijke kenmerken, evenals de gemiddelde windsnelheid. Binnen deze gebieden gaat het Rijk in samenwerking met de provincies locaties voor grootschalige windenergie aanwijzen. Hierbij worden ook de provinciale reserveringen voor windenergie betrokken. Deze gebieden zullen nader worden uitgewerkt in de rijksstructuurvisie “Windenergie op Land”.*

De doelstelling van de Structuurvisie Wind op Land (SWOL, maart 2014) is zodanige ruimtelijke voorwaarden te scheppen dat begin 2020 een opwekkingsvermogen van ten minste 6.000 MW aan windturbines op land operationeel is. Daarvoor worden drie soorten beleid gepresenteerd:

1. Visie: bundeling in gebieden die geschikt zijn voor grootschalige windenergie (windparken met een vermogen groter dan 100MW) en daarmee andere gebieden vrijhouden van grootschalige windenergie. Bij het ruimtelijk ontwerp van grootschalige windturbineprojecten aansluiten bij de hoofdkenmerken van het landschap.
2. Aanwijzen van concrete gebieden die geschikt zijn voor grootschalige windturbineparken. Het kabinet zal initiatieven voor windturbineparken met een omvang van ten minste 100 MW toetsen aan deze gebieden.
3. Taakverdeling tussen Rijk en provincies bij het ruimtelijk mogelijk maken van windenergie, en de prestatieafspraken die daarover met het IPO zijn gemaakt. Verder wordt ingegaan op beleidsonderwerpen die van groot belang zijn voor het slagen van de doelen voor windenergie, zoals de stimuleringsregeling SDE+ en het landelijke elektriciteitsnet.

Het kabinet heeft in de SWOL elf gebieden aangewezen waar grootschalige windturbineparken op land mogen komen. Om de doelstelling van 6.000 MW te halen is het noodzakelijk dat ook

⁸ Wind op land kost volgens het adviesrapport van ECN circa 7 tot 9,5 ct./kWh, terwijl bijvoorbeeld PV zonne-energie 14,8 ct./kWh kost. Deze 'kosten' zijn gebaseerd op het advies voor de basisbedragen en geven een indicatie van de benodigde financiën per energie opwekmethode. Bron: Lensink, S.M. et al (2012) Basisbedragen in de SDE+ 2013 – Eindadvies, rapportnummer: ECN-E-12-038, Petten.

buiten deze gebieden ruimte wordt geboden voor kleinere windturbineparken. Provincies kunnen daarvoor locaties aanwijzen of hebben dit reeds gedaan. De kleinere windturbineparken moeten samen zorg dragen voor nog eens de helft van de doelstelling aan opgesteld vermogen windenergie op land.

Kader 2.1 Bestuursakkoord IPO - Rijk ⁹

Alle provincies hebben op 31 januari 2013 een akkoord gesloten met het kabinet om ruimte te bieden aan 6.000 MW windenergie op land. De provincies garanderen ruimte voor 6.000 MW windenergie op land, te realiseren voor 2020. Provincies hebben gebieden aangewezen op basis van hun ruimtelijke mogelijkheden en beleid. Vooral de aanwezigheid en benutbaarheid van havens- en industriegebieden, grote wateren, grootschalige cultuurlandschappen en/of infrastructuur (waaronder waterstaatswerken) zijn voor individuele provincies daarbij doorslaggevend. De verdeling van de doelstelling over de provincies betekent voor Noord-Holland een taakstelling van 685,5 MW aan opgesteld windvermogen in de provincie.

2.3 Provincie Noord-Holland

Structuurvisie Noord-Holland 2040

Het provinciale ruimtelijk en milieubeleid is neergelegd in de Structuurvisie Noord-Holland 2040. De Structuurvisie Noord-Holland 2040 is in 2010 vastgesteld door Provinciale Staten. In 2015 heeft de meest recente actualisatie plaatsgevonden. Daarin zijn de besluiten over Wind op Land van 15 december 2014 en 2 maart 2015 ook verwerkt.

De provincie Noord-Holland geeft prioriteit aan het opwekken van duurzame energie. Onder de voorwaarde van een zo goed mogelijke landschappelijke inpassing wordt ruimte gegeven aan deze ontwikkelingen. Een omschakeling van fossiele naar vernieuwbare energie zal naar verwachting samen gaan met veranderingen in het landschap. De provincie wil ruimte bieden voor het opwekken van windenergie.

De provincie constateert dat het maatschappelijk draagvlak voor windenergie op land, als gevolg van de voortgaande schaalvergroting en gestage groei van het aantal windturbines en de hiermee samenhangende toegenomen ruimtelijke impact, onder druk is komen te staan. De provincie komt in antwoord op deze ruimtelijke en maatschappelijke ontwikkelingen tot een restrictief windbeleid zoals eerder vastgelegd in het Beleidskader Wind op Land¹⁰ (WOL).

Afspraak coalitieakkoord Wind op Land 2011-2015

In het coalitieakkoord 2011-2015 is afgesproken dat er geen uitbreiding van het aantal windturbines op land plaatsvindt. In het coalitieakkoord is gekozen voor wind op zee en niet voor wind op land. Uitgangspunt in het coalitieakkoord is dat bij opschaling van bestaande windmolens een aantal kleine windmolens met een evenredig vermogen moeten verdwijnen. Daarbij mag de komst van een grotere molen geen negatieve gevolgen hebben voor de omgeving en de volksgezondheid.

⁹ Januari 2013, Tweede Kamer, Vergaderjaar 2012-2013, 33400 XII, nr. 54 en bericht akkoord 19 juni 2013 op <http://www.ipo.nl/publicaties/laatste-mws-windenergie-verdeeld-over-de-provincies>.

¹⁰ Beleidskader Wind op Land 2014, Provincie Noord-Holland

Projectplan Herstructurering Wind op Land

De provincie streeft ernaar om prioriteit te geven aan de sanering en daaraan gekoppeld de herstructurering van windturbines die overlast veroorzaken. Op 17 december 2012 hebben Provinciale Staten vervolgens de Structuurvisie Noord-Holland 2040, de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS, artikel 32) en het beleidskader Wind op Land gewijzigd vastgesteld. Om uitvoering te geven aan het coalitieakkoord is als kern in het beleid vastgelegd dat het aantal windturbines niet wordt uitgebreid, teneinde de impact van windturbines op de leefomgeving en het open landschap te beperken. Door in te zetten op de herstructurering van solitaire windturbines en verouderde lijnopstellingen kan het opgesteld vermogen in beperkte mate groeien en kan de provincie de afspraken met het Rijk uitvoeren. Een windpark moet gelegen zijn in een herstructureringsgebied, het plangebied maakt daar deel van uit (zie Figuur 2.1).

In juni 2013 heeft de provincie van het Rijk een aanvullende taakstelling gekregen van 105,5 MW. Deze extra taakstelling komt voort uit de doelstelling van het Rijk om een vermogen van 6.000 MW Wind op land te realiseren in 2020. De totale opgave voor de provincie komt met de extra taakstelling op een vermogen van 685,5 MW en is, naast de bestaande windturbines, opgebouwd uit vier onderdelen:

- het Windpark Wieringermeer, waar naar verwachting een vermogen van 350 MW wordt gerealiseerd, waarvan ruim 100 MW via herstructurering. Netto groeit het vermogen met 250 MW;
- het aanwijzen van een vermogen van 105,5 MW door de herstructureringsbepalingen van artikel 32, lid 4 van de Provinciale Ruimtelijke Verordening in werking te stellen;
- uitvoering van de overgangsregeling (artikel 32, lid 8), vergunningaanvragen voor de bouw of het opschalen van windturbines die zijn ingediend voor 11 april 2011;
- 1 op 1 vervanging van bestaande turbines.

Provinciale rol

De provinciale taakstelling komt voort uit het Nationale Energieakkoord waarin de ambitie is vastgelegd dat de energievoorziening voor Nederland in 2020 bestaat uit 14% duurzame energie en in 2023 uit 16%. Om de doelstelling van 2020 te halen moet -verdeeld over alle provincies- 6.000 MW opgesteld vermogen van windenergie op land worden gerealiseerd. De taakstelling om een vermogen van 685,5 MW in Noord-Holland te realiseren, voorziet in de elektriciteitsbehoefte van meer dan 400.000 huishoudens.

In de Elektriciteitswet (artikel 9f) is vastgelegd dat de bevoegdheid voor de inpassing van windparken tussen 5 en 100 MW bij Provinciale Staten ligt. In het Uitvoeringsprogramma als onderdeel van de Provinciale Structuurvisie is opgenomen dat Gedeputeerde Staten onderzoek doen naar de inzet van instrumenten om het proces van herstructurering wind op land te faciliteren.

Beleidsregel Wind op Land¹¹

De Provincie Noord-Holland wil windturbines op een zorgvuldige manier integreren in het landschap. De provinciale Leidraad Landschap en Cultuurhistorie benoemt de windopgave als een nieuwe ontwikkeling, die zo vormgegeven moet worden dat deze een positieve bijdrage

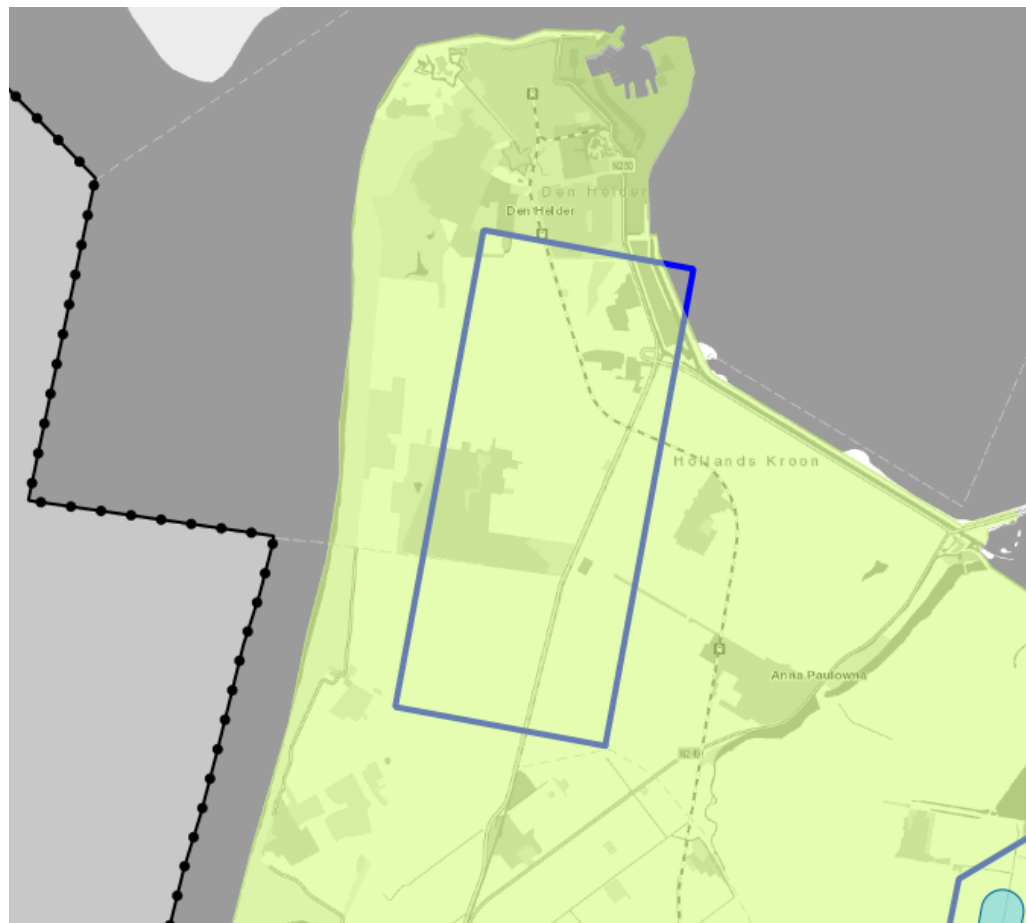
¹¹ Beleidsregel "Wind Op Land, Uitwerking van de ruimtelijke uitgangspunten voor windturbines per herstructureringsgebied, provincie Zuid-Holland, 8 december 2015

levert aan de leesbaarheid en identiteit van het landschap. Omdat dit generieke uitgangspunt voor het rijke Noord-Hollandse landschapspalet te weinig specifieke houvast bood is de 'Voorstudie Noord-Hollandse Windlandschappen' uitgevoerd door landschapsarchitecten van de provincie Noord-Holland in samenwerking met de Provinciaal Adviseur Ruimtelijke Kwaliteit (PARK). De voorstudie heeft uitgangspunten voor ruimtelijke kwaliteit opgeleverd (op het schaalniveau van geheel Noord-Holland) die zijn opgenomen in het Beleidskader WOL. Deze uitgangspunten dienen op grond van artikel 15 lid 3 Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) als toetsingskader voor omgevingsvergunningaanvragen voor opstellingen van windturbines. Omdat er in deze sprake is van een één-op-één vervanging van bestaande windturbines is toetsing aan de ruimtelijke kwaliteitseis in artikel 15 PRV niet aan de orde, er is immers geen sprake van een nieuwe bijdrage aan ruimtelijke kwaliteit.

Leidraad Landschap en Cultuurhistorie

In de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie¹², behorende bij de Structuurvisie Noord-Holland 2040, wordt uitgegaan van een aantal kernkwaliteiten per landschapstype dat in Noord-Holland voorkomt. De leidraad geeft richting aan het ontwikkelen met ruimtelijke kwaliteit, zoals dat in de provinciale verordening is opgenomen.

Figuur 2.1 Uitsnede kaart Duurzame Energie, Structuurvisie Noord-Holland 2040

¹²Vastgesteld door Provinciale Staten op 21 juni 2010.

Provinciale Ruimtelijke Verordening en Beleidskader Wind op land

Om de herstructurering mogelijk te maken zijn in 2014 naast de Structuurvisie Noord-Holland 2040, ook de PRVS en het Beleidskader WOL gewijzigd. Het nieuwe beleid is op 15 januari 2016 in werking getreden. Hierdoor zijn meerdere gebieden aangewezen die geschikt worden geacht voor het realiseren van nieuwe windturbines, onder de voorwaarden van de herstructurering, het gebied waar het plangebied deel van uitmaakt is ook als herstructureringsgebied aangewezen (zie Figuur 2.1).

Artikel 32 van de Provinciale Ruimtelijke Verordening bevat deze regeling ten aanzien van windturbines:

“1. Een bestemmingsplan voorziet niet in bestemmingen en regels die het bouwen of opschalen van een of meer windturbines mogelijk maken.

2. Zolang een bestemmingsplan niet voldoet aan het bepaalde in het eerste lid is het verboden om een of meer windturbines te bouwen of op te schalen tenzij sprake is van:

- a. vervanging van een of meer met vergunning gebouwde windturbines waarbij geen sprake is van verwijdering als bedoeld in het vierde lid, onderdeel a:*
 - 1. buiten het op kaart 9 en op de digitale verbeelding ervan aangegeven windgebied Wieringermeer;*
 - 2. door eenzelfde aantal of minder windturbines met eenzelfde, vergelijkbare of geringere ashoopte, rotordiameter en verschijningsvorm en;*
 - 3. op gronden waarop op het tijdstip van het van kracht worden van deze bepaling de bouw van een of meer windturbines volgens een bestemmingsplan is toegestaan of;*
- b. bouwen of opschalen van een of meer windturbines:*
 - 1. binnen het op kaart 9 en op de digitale verbeelding ervan aangegeven windgebied Wieringermeer;*
 - 2. op gronden waarop op het tijdstip van het van kracht worden van deze bepaling de bouw van een of meer windturbines volgens een bestemmingsplan is toegestaan en;*
 - 3. voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in het derde lid, onderdelen a. tot en met f.*

(...)”

Onderhavig windpark valt onder de situatie zoals bedoeld in lid 2, sub a onder 2.

2.4 Gemeente Hollandse Kroon

Omgevingsvisie Hollandse Kroon

De omgevingsvisie van de gemeente Hollandse Kroon (ontwerp mei 2016) geeft ook een ambitie ten aanzien van energie. De ambitie ten aanzien van windenergie is als volgt geformuleerd:

“Na de realisatie van Windpark Wieringermeer is er op land alleen nog ruimte voor opschaling van de windparken Waardpolder en Groetpolder. Alle andere turbines kunnen slechts door een qua afmetingen gelijke of kleinere turbine vervangen worden. Verplaatsing van windturbines is

mogelijk. Dit is echter maatwerk waarbij de ruimtelijke- en leefkwaliteit dienen te verbeteren. Belangrijk daarbij is dat er voldoende maatschappelijk draagvlak is. De overlast voor omwonenden wordt tot een minimum beperkt, zodat er evenwicht is tussen de lusten en de lasten.”

2.5 Conclusie

De vervanging van de bestaande windturbines in het Windpark Westeinde past in het beleid van Rijk, provincie en gemeente.

3 HUIDIGE SITUATIE PLANGEBIED EN PLANBESCHRIJVING

Huidige situatie

Ter plaatse van de geplande windturbines staan momenteel ook al windturbines, te weten 7 windturbines van het type NEG-Micon windturbines met elk een vermogen van 900 kW. In totaal is dus 6,3 MW opgesteld. De bestaande windturbines hebben een ashoogte van 50 meter, drie wieken en een rotordiameter van 52,2 meter. De turbines staan in een lijnopstelling aan de oostzijde van en evenwijdig aan het Noordhollandsch Kanaal. De lijnopstelling heeft een lengte van circa 2.400 meter.

Het windpark is gelegen in een agrarisch gebied. Rondom de 7 windturbines liggen verspreid liggende woningen en boerderijen. De dichtst bij gelegen woning is gelegen op 240 meter aan de Parallelweg 57. De kern Anna Paulowna is gelegen op een afstand van 3 kilometer, ten oosten van het windpark. De woningen in de kern 't Zand zijn gelegen ten zuiden van het windpark op een afstand van ruim 1,5 kilometer en de kern Julianadorp is gelegen aan de noordwestzijde van het windpark op een afstand van 1,5 kilometer. Het buurtschap Westeinde is direct ten noorden van het windpark gelegen.

Het bestaande windpark is gelegen aan het jaagpad langs het Noordhollandsch Kanaal. Langs het kanaal zijn aan weerszijden ondergrondse (gas)transportleidingen gelegen.

Het project ligt op geruime afstand van het Natura 2000-gebieden Duinen Den Helder – Callantsoog, Waddenzee en IJsselmeer (4 kilometer) en onderdelen van het Natuurnetwerk Nederland (NNN; voormalige ecologische hoofdstructuur/EHS).

In het zuiden van de lijnopstelling ligt een archeologisch monument.

Planbeschrijving (toekomstige situatie)

De 7 nieuwe turbines worden exact op dezelfde locatie gebouwd als de te vervangen windturbines (zie Tabel 3.1 voor de coördinaten). Gekozen is voor het type EWT DW52 / 900 kW met een ashoogte van 50 meter. De EWT DW52 heeft een rotordiameter van 52 meter en drie rotorbladen. Het nominale elektrische vermogen is 900 kW. In totaal wordt dus 6,3 MW opgesteld.

De voor het project benodigde gronden worden momenteel gebruikt door de 7 bestaande windturbines. Het benodigde oppervlak voor de funderingen onder de windturbines, kraanopstelplaatsen en de toegangsweg zullen op dezelfde plek komen te liggen als in de huidige situatie. Ook de overdraai van de rotores blijft gelijk en op de zelfde plek. Er is geen sprake van effect op het bestaande grondgebruik.

De bestaande funderingen worden verwijderd. De nieuwe windturbines worden gebouwd op een betonnen funderingsplaat met een diameter van circa 15 meter. De funderingsplaat wordt onderheid. De windturbines zullen worden onderhouden door gebruik te maken van het Jaagpad. Dit Jaagpad staat in verbinding met de Kanaalkade en Molenvaart zodat toegang ontstaat naar de windturbines ten behoeve van service en onderhoud.

Figuur 3.1 EWT DW52 windturbine

Tabel 3.1 Coördinaten (rijksdriehoekstelsel) windturbines Windpark Westeinde

windturbinenummer	x-coördinaat	y-coördinaat
1	113484	543441
2	113334	542843
3	113244	542466
4	113094	541848
5	113041	541634
6	112988	541421
7	112935	541207

De ruimtelijk en visuele impact op het landschap van de 7 nieuwe windturbines blijft gelijk aan de huidige windturbines, omdat de windturbines op exact dezelfde locatie worden geplaatst en de tiphoogte van de nieuwe windturbines (76 meter) gelijk is aan de huidige windturbines (76 meter).

4 ONDERZOEK

Hieronder worden de onderzoeksresultaten gegeven op verschillende milieuaspecten. Voor geluid, slagschaduw en veiligheid is voor het windpark actueel onderzoek uitgevoerd. Voor de onderbouwing van het windpark op andere aspecten gebruik gemaakt van beschikbare informatie.

4.1 Geluid

Inleiding

Windturbines produceren geluid als de rotorbladen draaien. Dit geluid is voornamelijk afkomstig van de bladen die door de wind 'zoeven'. Het Besluit algemene regels voor inrichtingen (het Activiteitenbesluit) is per 1 januari 2011 gewijzigd en belangrijk voor de toetsing van geluid van windturbines. Voor de normstelling geluid is in deze ruimtelijke onderbouwing aansluiting gezocht bij deze nieuwe regelgeving die gebaseerd is op een toetsing bij gevoelige objecten en terreinen aan de waarde $L_{den}=47$ dB en $L_{night}=41$ dB. Ten behoeve van het windpark is een akoestisch onderzoek uitgevoerd (zie bijlage 1).

Het plan bestaat uit zeven windturbines van het type EWT DW52 met een ashoogte van 50 meter en met een rotordiameter van maximaal 52 meter, als vervanging van zeven bestaande windturbines. Gerekend is ook met de specifieke type windturbine.

Resultaten

In Tabel 4.1 is voor de windturbine per toetspunt vermeld: een volgnummer en de jaargemiddelde geluidniveaus L_{day} , L_{even} en L_{night} die daar optreden. L_{den} is het tijdgewogen gemiddelde van:

- het jaargemiddelde geluidniveau in de dag L_{day} ;
- het jaargemiddelde geluidniveau in de avond L_{even} vermeerderd met 5 dB;
- het jaargemiddelde geluidniveau in de nacht L_{night} vermeerderd met 10 dB.

Tabel 4.1 Rekenresultaten windpark Westeinde

Toetspunt nr.	Omschrijving	Geluidbelasting [dB]			
		L_{day}	L_{even}	L_{night}	L_{den}
A	Zuiderweg 8	38	38	38	44
B	Scheidingsvliet 1 a	38	38	38	44
C	Scheidingsvliet 1	36	36	36	42
D	Scheidingsvliet 3	33	33	33	40
E	Boermansweg 29	38	38	38	45
F	Boermansweg 31	40	40	40	46
G	Parallelweg 54	37	37	37	44
H	Parallelweg 55	40	40	40	46
I	Parallelweg 56	41	41	41	47
J	Parallelweg 57	41	41	41	47
K	Grasweg 41	39	39	39	45
L	Grasweg 43	40	40	40	46

Toetspunt nr.	Omschrijving	Geluidbelasting [dB]			
		L_{day}	L_{even}	L_{night}	L_{den}
M	Parallelweg 58	39	39	39	46
N	Parallelweg 59	40	40	40	46
O	Callantsogervaat 17	40	40	40	47
P	Grasweg 44	39	39	39	45
Q	Boermansweg 30 a	39	39	39	45

De geluidniveaus voldoen ter plaatse van alle toetspunten aan de geluidnorm $L_{den}=47$ dB en $L_{night}=41$ dB, voldaan kan worden aan het Activiteitenbesluit.

Laagfrequent geluid

Laagfrequent geluid maakt deel uit van de wettelijke norm voor geluid en daarom ook van de wettelijke contour van L_{den} 47 dB en L_{night} 41 dB waardoor hier geen aparte berekeningen voor worden uitgevoerd. De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu heeft dan ook in een brief¹³ aan de Tweede Kamer laten weten dat er geen noodzaak bestaat tot het separaat berekenen van laagfrequent geluid van windturbines binnen de huidige wettelijke normstelling van L_{den} 47 dB en L_{night} 41 dB. Met het voldoen aan de wettelijke geluidsnorm wordt ook voldaan aan voldoende bescherming tegen laagfrequent geluid.

Cumulatieve effecten

Cumulatie met andere bronnen wordt beschouwd als er sprake is van blootstelling aan meer dan één geluidbron conform de rekenregels uit het Reken- en meetvoorschrift windturbines (bijlage 4 van de Activiteitenregeling milieubeheer). Voor het Windpark Westeinde is er sprake van vervanging van bestaande windturbines waardoor er cumulatief geen andere situatie ontstaat. Een aparte beschouwing is hier dan ook niet noodzakelijk.

Conclusie

De windturbine kan voldoen aan de normen vanuit het Activiteitenbesluit en kan ingepast worden in de omgeving vanuit het aspect geluid. Voldaan kan worden aan een goede ruimtelijke ordening.

4.2 Slagschaduw

Algemeen

Schaduweffecten van een draaiende windturbine kunnen hinder veroorzaken bij mensen. De maximale flikkerfrequentie, het contrast en de tijdsduur van blootstelling zijn van invloed op de mate van hinder die ondervonden kan worden. Bekend is dat flikkerfrequenties onder 2,5 Hz niet schadelijk zijn (veroorzaken niet potentieel epileptische aanvallen bij daarvoor gevoelige personen). Flikkerfrequenties tussen 2,5 Hz en 14 Hz kunnen als erg storend worden ervaren. Deze frequenties worden in de praktijk door gangbare windturbines niet bereikt. Een groter verschil tussen licht en donker (meer contrast) wordt als hinderlijker ervaren. Verder speelt de blootstellingsduur een grote rol bij de beleving.

¹³ Brief van Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu aan de Tweede Kamer, vergaderjaar 2013-2014, 33 612, nr.22

De Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Rarim) stelt dat windturbines voorzien moeten worden van een automatische stilstandvoorziening indien slagschaduw optreedt ter plaatse van gevoelige objecten¹⁴, voor zover:

- de afstand tussen de woningen of andere gevoelige objecten minder dan 12 maal de rotordiameter bedraagt;
- en gemiddeld meer dan 17 dagen per jaar gedurende meer dan 20 minuten per dag slagschaduw kan optreden.

De norm uit de Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer is vertaald naar een (beproeft) norm van 6 uur slagschaduw per jaar. De grens waarbinnen deze norm wordt overschreden kan met een contour op een kaart aangegeven worden. Voor de uitgangspunten en achtergronden van het slagschaduwonderzoek wordt verwezen naar de bijlage (zie bijlage 1).

Resultaten

In de volgende tabel is weergegeven hoeveel slagschaduw hinder in uren optreedt op jaarbasis bij het windpark zonder maatregelen bij de toetspunten. De toetspunten B t/m O en hun nummering komt niet overeen met de referentietoetspunten voor de akoestische berekeningen. Voor slagschaduw is uit gegaan van de zelfde windturbine als bij het akoestisch onderzoek.

Voor de rekenpunten is de potentiële jaarlijkse hinderduur, het aantal dagen per jaar waarop hinder kan optreden en de maximale passageduur van de schaduw langs de gevel en de verwachte hinderduur per jaar gegeven (tijden in uren en minuten; uu:mm). Voor de toetspunten zijn in Tabel 4.2 de resultaten gegeven.

Tabel 4.2 Schaduw in uren voor de representatieve toetspunten

Toetspunt nr.*	Omschrijving	verwachte hinderduur per jaar windpark Westeinde [uu:mm]
B	Boermansweg 31	10:45
C	Boermansweg 30 a	9:07
D	Parallelweg 54	6:56
E	Parallelweg 56	21:04
F	Parallelweg 57	32:27
G	Grasweg 39	7:07
H	Grasweg 41	7:20
I	Grasweg 42	6:04
J	Grasweg 43	12:56
K	Grasweg 44	9:38
L	Parallelweg 59	16:32
M	Callantsogervaart 17	9:02
N	Callantsogervaart 18	8:03
O	Callantsogervaart 19a	6:36

* Let op: toetspunten komen qua nummering niet overeen met de nummering van de toetspunten voor akoestiek

¹⁴ Onder gevoelige objecten (art 1, Wet geluidhinder) worden onder andere woningen van derden, onderwijsgebouwen, ziekenhuizen, verpleegtehuizen verstaan.

Zonder het nemen van maatregelen treedt voor het windpark op een aantal toetspunten meer dan de wettelijk toegestane hoeveelheid slagschaduw hinder op. Om te voldoen aan de voorgestelde norm voor de jaarlijkse hinderduur, moeten de turbines worden voorzien van een stilstandsregeling die de rotor stopt wanneer er slagschaduw kan ontstaan op de woningen van derden. In de turbinebesturing worden hiervoor blokken van dagen en tijden geprogrammeerd waarin de rotor wordt gestopt als de zonnescijnsensor (onderdeel van het systeem voor stilstandsregeling) aangeeft dat de zon schijnt. Met toepassing van de stilstandsregelingen is er bij geen van de woningen van derden meer dan zes uur slagschaduw hinder per jaar. Het toepassen van een stilstandvoorziening voor slagschaduw gaat over het algemeen ten koste van een beperkt opbrengstverlies en gaat daarom niet ten koste van de uitvoerbaarheid van het plan.

Conclusie

De windturbine kan voldoen aan de normen vanuit het Rarim en kan ingepast worden in de omgeving vanuit het aspect slagschaduw. Omdat er sprake is van een windturbine van exact gelijke afmetingen als in de bestaande situatie is er ook geen sprake van een toevoeging van planschadehinder. Voldaan kan worden aan een goede ruimtelijke ordening.

4.3 Veiligheid

Inleiding

Op basis van het Activiteitenbesluit dient een windturbine te worden beschouwd vanuit het oogpunt van externe veiligheid. Daartoe is een externe veiligheidsscan uitgevoerd (zie bijlage 2).

Op basis van het Activiteitenbesluit mogen er zich geen kwetsbare objecten bevinden binnen de PR 10^{-6} contour (tiphoogte) en geen beperkt kwetsbare objecten binnen de PR 10^{-5} contour (bladlengte), hierbij staat PR voor het plaatsgebonden risico en de kans op het overlijden van een continu aanwezige en onbeschermd persoon op één vierkante meter. Voor de bepaling van deze contouren wordt in de toelichting verwezen naar het Handboek risicozonering windturbines 2014 (v3.1, RVO, 2014, hierna: handboek). Ook wordt aansluiting gezocht bij het Besluit externe veiligheid buisleidingen¹⁵ (Bevb, 1 januari 2011). Daarnaast hebben beheerders van infrastructurele werken randvoorwaarden vastgesteld voor situaties van uitval van belangrijke infrastructurele werken zoals grote gasleidingen en elektriciteitsvoorzieningen. Om hier rekening mee te houden is gekeken naar de invloed van de plaatsing van windturbines op de leveringszekerheid van de nabije infrastructurele werken.

Risicotoevoeging

Omdat er sprake is van een één- op-één vervanging van bestaande windturbines is nadrukkelijk gekeken naar een eventuele risicotoevoeging door de nieuwe windturbines. Er is namelijk gebleken dat er in de bestaande situatie niet wordt voldaan aan het Handboek. Het handboek is echter een methode van berekenen en beoordelen en geen wettelijk vastgelegde norm. Het is aan het bevoegd gezag ter beoordeling of er een acceptabele situatie ontstaat. Feit is dat er in deze sprake is van een bestaande situatie waarbij geen aanleiding is geweest deze te saneren.

¹⁵ Besluit externe veiligheid buisleidingen, Geldend op 03-6-2015, te raadplegen via http://wetten.overheid.nl/BWBR0028265/geldigheidsdatum_03-06-2015

Vanuit een goede ruimtelijke ordening wordt het acceptabel geacht dat de vervangende windturbines geen risicotoevoeging veroorzaken ten opzichte van de huidige situatie. Immers, in het geval dat de windturbines niet vervangen worden is de huidige veiligheidssituatie vergelijkbaar.

Eigenschappen windturbines

De specifieke eigenschappen en afmetingen van een bepaald type windturbine beïnvloeden in sterke mate de veiligheidseffecten die een windturbine heeft op zijn omgeving. In deze paragraaf is uit gegaan van de EWT DW52 windturbine op ashoogte van 50 meter en een rotordiameter van 52 meter. In onderstaande tabel staan de eigenschappen van zowel de bestaande NEG/Micon NM52 windturbine weergegeven, als de nieuwe EWT DW52 windturbine.

Tabel 4.3 Eigenschappen windturbines

Eigenschappen windturbine	NEG/Micon NM52	EWT DW 52
Situatie	Bestaand	Nieuw
Ashoogte	50 meter	50 meter
Tiphoogte	76 meter	76 meter
Rotordiameter	52,2 meter	52 meter
Wielengte	26 meter	26 meter
Toerental bij nominaal vermogen	26 rpm*	26 rpm
Theoretisch toerental bij een overtoeren situatie	52 rpm	52 rpm
Zwaartepunt blad (1/3 ^e wielengte)	8,7	8,7

* In tegenstelling tot de EWT DW52*900 heeft de NEG/Micon NM52 een vast toerental in plaats van een variabel toerental. Dit leidt tot een hoger maximaal toerental bij normaal gebruik. Hierdoor neemt het risico van de EWT DW 52*900 in de praktijk iets af ten opzichte van een NEG/Micon NM52.

Risicoafstanden per windturbine

In Tabel 4.4 is te zien welke risicoafstanden er volgens de generieke per windturbine gehanteerd kunnen worden voor verschillende risicoscenario's van een windturbine. Er worden vijf scenario's beschouwd:

- omvallen van de mast door mastfalen (maximale maat voor PR 10-6);
- vallen van de gondel (maximale maat voor PR 10-5);
- bladworp bij nominaal toerental (maximale maat voor PR 10-6);
- bladworp bij overtoeren situatie (maat voor maximale effectafstand < PR 10-8);
- vallen van kleine onderdelen en vallend ijs (incidenteel).

De nieuwe windturbines is qua afmetingen en eigenschappen gelijk aan de bestaande windturbines. Dit betekent dat plaatsing van nieuwe windturbines van het type EWT DW52*900 zorgt voor een gelijk situatie qua veiligheid en dus ook voor gelijke contouren.

Tabel 4.4 Analyse risicoafstanden per windturbintype

Windturbintype	Scenario	Maatgevend voor	Afstand
EWT DW52	Mastfalen	PR 10^{-6}	76 meter
	Vallen van gondel of rotor	PR 10^{-5}	26 meter
	Bladworp bij nominaal toerental	PR 10^{-6}	94 meter
	Bladworp bij overtoeren	maximale effectafstand	258 meter
NEG/MICON NM52	Mastfalen	PR 10^{-6}	76 meter
	Vallen van gondel of rotor	PR 10^{-5}	26 meter
	Bladworp bij nominaal toerental	PR 10^{-6}	94 meter
	Bladworp bij overtoeren	maximale effectafstand	258 meter

De maatgevende plaatsgebonden risicoafstanden zijn onderstaand gegeven alsmede de aanwezige relevante kwetsbare objecten en/of risicovolle inrichtingen binnen deze afstanden. Dit is ook visueel op de locatie ingetekend in Figuur 4.1:

- PR 10^{-5} : 26 meter;
 - er bevinden zich geen objecten binnen deze afstand;
- PR 10^{-6} – Werpafstand bij nominaal toerental –: 94
 - er bevinden zich meerdere buisleidingen van de Gasunie binnen deze afstand:
 - transportleiding W-574;
 - transportleiding A-616;
 - transportleiding A-591;
 - transportleiding A-593;
 - transportleiding A-644;
 - gevaarlijk transport over rijksweg N9: traject N250 (De Kooy) - N503 (bij Schagerbrug);
- PR 10^{-8} – maximale effectafstand – Werpafstand bij overtoeren situatie – 258 meter;
 - Gasunie compressie station Anna Paulowna;
 - een enkele woning (= geen significant risico) (Woningen F, M en L).

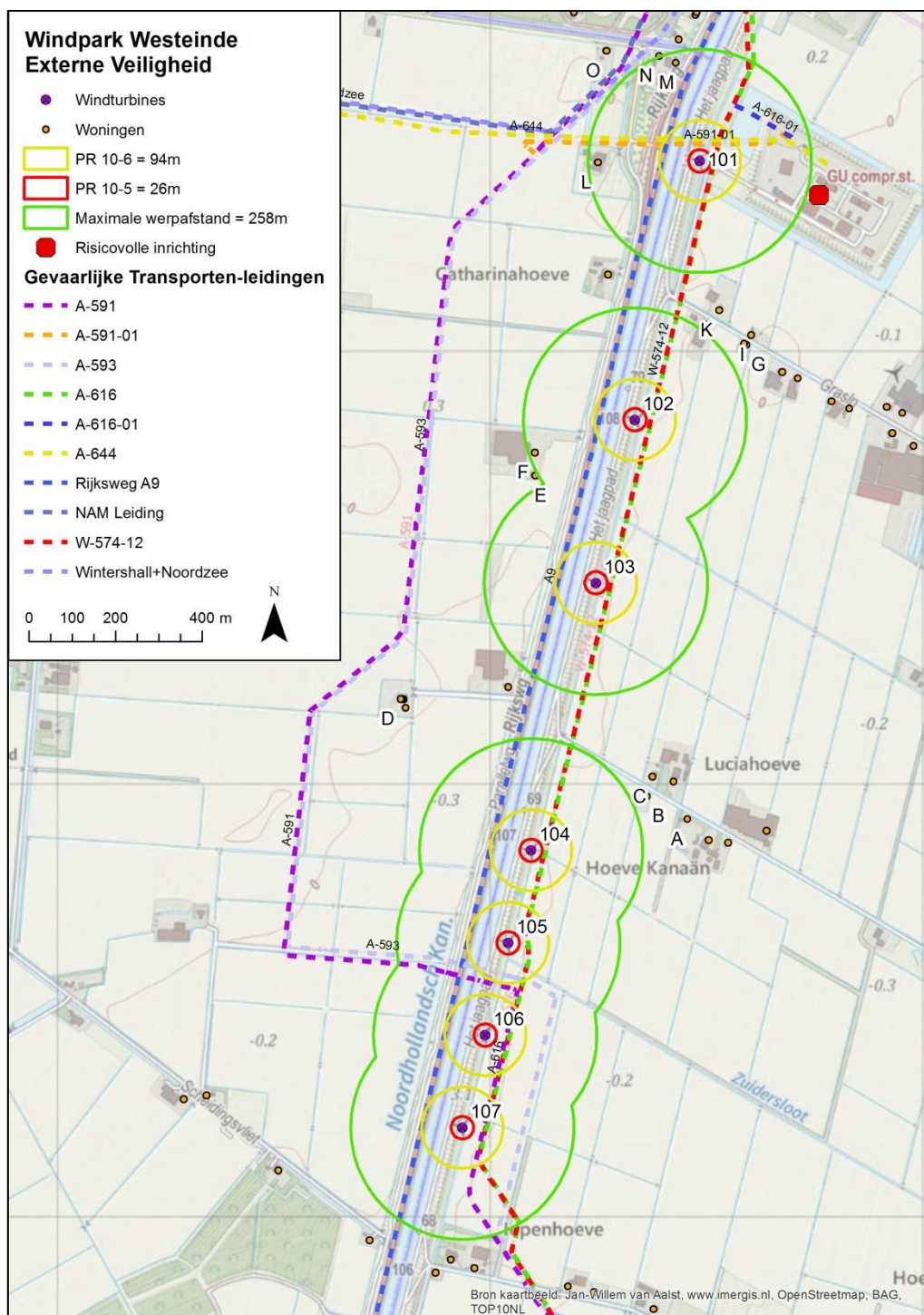
Resultaten

Het maximale plaatsgebonden risico van de windturbines is bepaald en is weergegeven in de volgende plaatsgebonden risicoafstanden:

- PR 10^{-5} = 26 meter – Blijft gelijk aan huidige situatie;
- PR 10^{-6} = 94 meter – Blijft gelijk aan huidige situatie;
- PR 10^{-8} = 258 meter – Blijft gelijk aan huidige situatie.

Toetsing aan het groepsrisico is voor windturbines niet benodigd doordat windturbines vallen onder het Activiteitenbesluit in plaats van onder het Bevi. Ook kan er gesteld worden dat er geen locaties aanwezig zijn binnen de PR 10^{-6} contour van de windturbines waar zich grotere groepen mensen zullen bevinden. Een toetsing van het groepsrisico zal in dit geval dan ook altijd positief uitvallen.

Figuur 4.1 Risicoafstanden en aanwezigheid van inrichtingen

Er is een locatieonderzoek gedaan en er wordt geconcludeerd dat geen kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten aanwezig zijn binnen de PR 10⁻⁶ contouren van de windturbines.

Er zijn enkele transportleidingen aanwezig binnen de PR10⁻⁶ contouren van de windturbines. De risicocontouren van de te realiseren windturbines zijn echter gelijk aan de huidige zeven NEG/MICON NM52 windturbines. Dit betekent dat plaatsing van zeven EWT DW52*900 windturbines zal leiden tot een gelijke situatie qua externe veiligheid.

Ook het Gasunie compressie station Anna Paulowna (PR10⁻⁸) en eventueel gevaarlijk transport over de N9 zullen na plaatsing van de nieuwe windturbines een gelijk risico ondervinden als in de huidige situatie.

Ook in de huidige situatie zijn de aanwezige risico's met betrekking tot de veiligheid van de windturbines zelf al van zeer kleine aard. Er kan worden geredeneerd dat de risico's voor de omgeving zullen verbeteren door plaatsing van de nieuwe windturbines omdat nieuwe windturbines een kleinere kans op schade en falen hebben dan windturbines aan het einde van hun levensduur.

Conclusie

Voor het windpark is er sprake van een één-op-één vervanging zonder risicotoevoeging. Voldaan kan worden aan een goede ruimtelijke ordening.

4.4 Natuur

De natuurwetgeving in Nederland kent twee sporen, de soortbescherming en de gebiedsbescherming. Hiervoor zijn twee wetten actief, de Flora- en faunawet en de Natuurbeschermingswet 1998. De Flora- en faunawet beschermt inheemse planten en dieren. De Natuurbeschermingswet vormt het wettelijke kader voor Natura 2000-gebieden (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden) en Beschermde Natuurmonumenten. Per 1 januari 2017 wordt overigens de Wet Natuurbescherming (Wnb) van kracht, deze wet vervangt de Natuurbeschermingswet 1998, de Boswet en de Flora- en Faunawet.

Flora en fauna

Het doel van de Flora- en faunawet is het instandhouden en beschermen van in het wild voorkomende planten- en diersoorten. De Flora- en faunawet kent zowel een zorgplicht als verbodsbepalingen. De zorgplicht geldt te allen tijde voor alle in het wild levende dieren en planten en hun leefomgeving, voor iedereen en in alle gevallen. De verbodsbepalingen zijn gebaseerd op het 'nee, tenzij' principe. Dat betekent dat alle schadelijke handelingen ten aanzien van beschermde planten- en diersoorten in principe verboden zijn.

Aanlegfase

Als gevolg van de plaatsing van de windturbines gaat geen oppervlakte aan habitat voor planten en dieren verloren. De bouw- of aanleg van het windpark zal geen negatieve invloed hebben op de flora en fauna ter plaatse van de windturbines omdat door het vervangen van de bestaande windturbines er geen sprake is van nieuwe verstoring rondom het windpark; er worden geen nieuwe wegen, opstelplaatsen of funderingen (althans niet op een andere locatie) aangelegd en dus is er geen sprake van verstoring tijdens aanleg van het windpark.

Verstoring (en vernietiging)¹⁶ van eventuele nesten die in gebruik zijn door broedende vogels dient te worden voorkomen. Het broedseizoen verschilt per soort. Voor het broedseizoen wordt in het kader van de Ffwet geen standaard periode gehanteerd. Globaal moet rekening worden gehouden met de periode half maart tot en met half augustus. Indien de werkzaamheden binnen het broedseizoen zijn gepland kunnen deze worden uitgevoerd indien is vastgesteld dat met de werkzaamheden geen nesten van vogels worden verstoord (of vernietigd).

Exploitatiefase

Als gevolg van de exploitatie van de windturbines kunnen onder vogels en vleermuizen slachtoffers vallen. De afmetingen van de windturbines en de positionering bepalen het potentieel aantal slachtoffers. Omdat de nieuwe windturbines exact de zelfde afmetingen en posities hebben als de bestaande windturbines mag aangenomen worden dat er geen sprake is van (extra) vogel- en vleermuislachtoffers.

Gebieden

Er is geen sprake van een verstoring van kenmerken en waarden van de ecologische verbingszone (onderdeel Natuurnetwerk Nederland; NNN) langs het Groetkanaal omdat de NNN geen externe werking heeft. In de directe omgeving van het plangebied zijn ook geen Natura 2000 gebieden. Het dichtst bij gelegen gebied is op een afstand van circa 4 kilometer gelegen waardoor er geen invloed door het bestaande windpark op het Natura 2000 gebied zal zijn. Vanwege de één-op-één vervanging van de windturbines met windturbines van gelijke afmetingen zullen de nieuwe windturbines ook geen (toegevoegde) invloed op Natura 2000 gebieden hebben.

Conclusie

Omdat er geen sprake is van (extra) verstoring ten opzichte van de huidige situatie kan voor natuur voldaan worden aan een goede ruimtelijke ordening.

4.5 Cultuurhistorie

Onder cultuurhistorie worden aanwezige archeologische waarden verstaan, maar ook overige cultuurhistorische waarden zoals historisch landschap, beschermende stads- en dorpsgezichten en monumenten.

Het Europese Verdrag van Malta (1992) beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt te behouden. Het verdrag dwingt alle ondertekenaars (waaronder Nederland) om archeologische belangen in een vroegtijdig stadium mee te wegen in de besluitvorming rond ruimtelijke planvorming. Het Verdrag van Malta is inmiddels geïmplementeerd in Nederlandse wetgeving in de Wet archeologische monumentenzorg (herziening Monumentenwet).

Er is sprake van een archeologisch monument nabij de meest zuidelijke windturbine, er zijn verder geen cultuurhistorische waarden in de directe nabijheid. Effecten op archeologische waarden en monumenten worden uitgesloten omdat de funderingen van de nieuwe windturbines exact op de plek van de huidige funderingen van de windturbines komen te liggen,

¹⁶ Voor het project zal het vooral gaan om mogelijk verstoring omdat voor bouw- en aanleg gebruik wordt gemaakt van bestaande verhardingen wat geen onwaarschijnlijke plekken zijn voor de aanwezigheid van nesten. Verstoring in de aanlegfase is een tijdelijk effect.

ook wordt gebruik gemaakt van bestaande opstelplaatsen en ontsluitingswegen. Er is geen sprake van verstoring.

Conclusie

Het plan voldoet vanuit cultuurhistorie aan een goede ruimtelijke ordening.

4.6 Waterhuishouding

Water en ruimtelijke ordening hebben met elkaar te maken. Enerzijds is water één van de ordenende principes in de ruimtelijke ordening en kan daarmee beperkingen opleggen aan het ruimtegebruik. Anderzijds kunnen ontwikkelingen in het ruimtegebruik ongewenste effecten hebben op de waterhuishouding. Een goede afstemming tussen beide is derhalve noodzakelijk om problemen zoals wateroverlast, slechte waterkwaliteit, verdroging, et cetera te voorkomen.

De verplichte watertoets voor ruimtelijke plannen is geregeld in de artikelen 3.1.1 en 3.16 van het Besluit ruimtelijke ordening. Vanaf het begin van de planvorming dient overleg gevoerd te worden tussen bevoegd gezag, waterbeheerders en andere betrokkenen. Doel van dit overleg is gezamenlijk de uitgangspunten en wensen vanuit duurzame watersystemen en veiligheid te vertalen naar concrete gebiedsspecifieke ruimtelijke uitgangspunten. Hierbij geldt dat afwenteling moet worden voorkomen en dat de drietrapsstrategie 'vasthouden, bergen en afvoeren' moet worden gehanteerd.

Het project leidt niet tot een toename aan verharding doordat de funderingsplaten van de nieuwe windturbines ongeveer even groot zijn en op exact dezelfde plaats komen te liggen als de funderingsplaten van de bestaande windturbines. Daarnaast zal voor de opstelplaatsen en ontsluiting gebruik gemaakt worden van de bestaande verhardingen. Er is geen sprake van een toename in verhard oppervlak waardoor er geen bergende en compenserende maatregelen nodig zijn.

Tijdens de aanlegfase kan het nodig zijn om rond iedere turbine tijdelijk te bemalen. Er zal geen permanente bemaling nodig zijn. Er is dan ook geen permanente invloed op het grondwater. Zo nodig wordt een watervergunning aangevraagd.

De windturbines worden geplaatst op een dijklichaam, hiervoor is reeds een watervergunning verleend.

Het windpark heeft geen effect op de waterhuishouding van het gebied. De ingrepen (aanleg nieuwe funderingen) in de bodem hebben geen effect op de (water)bodemkwaliteit.

Watertoets

Over deze wijze van omgaan met de waterhuishouding is nog nadere afstemming met het waterschap nodig. Deze afstemming vindt plaats in het kader van overleg met instanties als bedoeld in artikel 3.3.1, lid 1 Besluit ruimtelijke ordening over het ontwerp ruimtelijk plan.

Conclusie

Ten aanzien van waterhuishouding kan voldaan worden aan een goede ruimtelijke ordening.

4.7 Overige aspecten

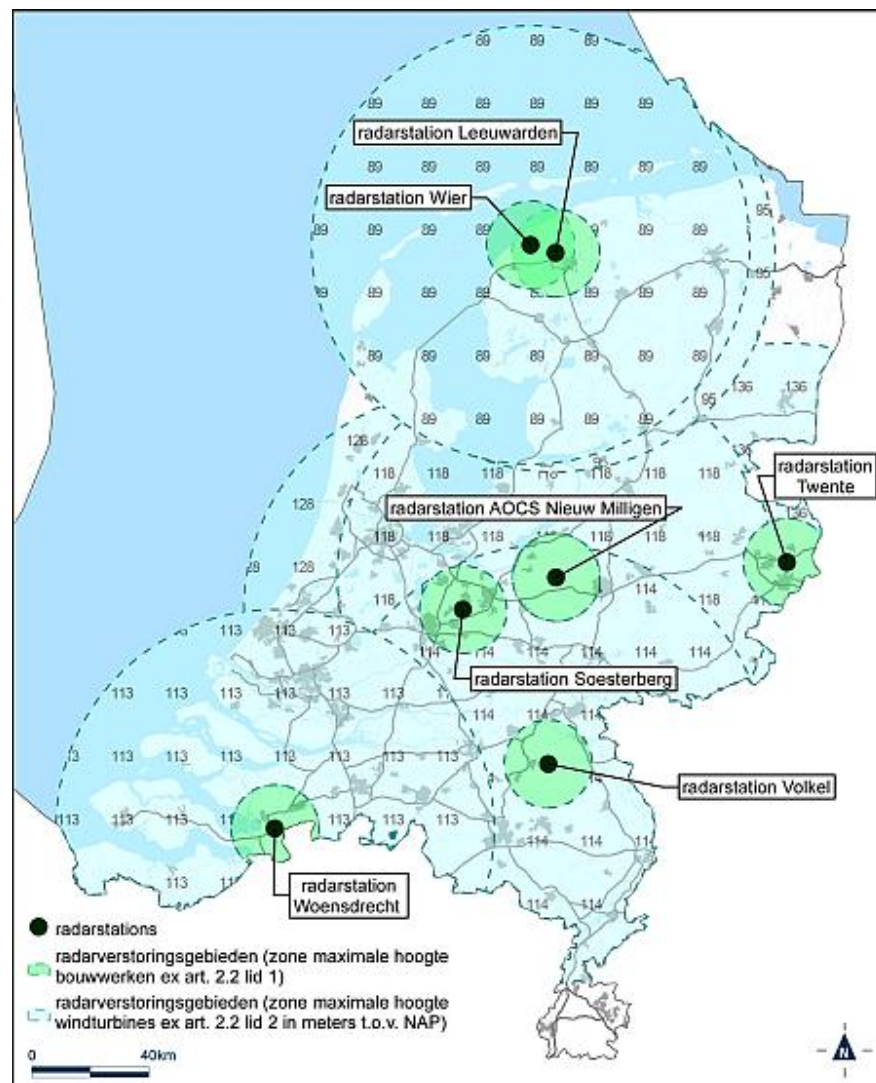
4.7.1 Vliegverkeer en radar

De hoogte van windturbines is relevant voor het vliegverkeer in Nederland. Zo gelden er harde bouwhoogtebeperkingen voor laagvlieggebieden, helikopteroefengebieden en voor een correcte werking van de defensie- en burgerradars.

Defensieradar

De locatie valt binnen het toetsingsveld van de radarinstallaties Wier en Leeuwarden (zie Figuur 4.2). De windturbines blijven onder de bouwhoogtebeperking (tiphoogte 89 meter) als gevolg van de radarinstallaties waardoor er geen nader onderzoek naar radarverstoring nodig is.

Figuur 4.2 Toetsingscontouren Defensieradar (uit: Regeling algemene regels ruimtelijke ordening)

Burgerluchtvaart

Vanwege de vervanging met windturbines van gelijke omvang kan er in principe geen sprake zijn van een (toegenomen) verstoring van burgerluchtvaart. De windturbines zijn ook niet gelegen in een plangebied met beperking als gevolg van burgerluchtvaart.

Voor windturbines met een tiphoogte van minder dan 150 meter, of minder dan 120 meter langs rijkswegen geldt dat deze niet voorzien dienen te worden van obstakelverlichting.

Conclusie

Er zijn geen belemmeringen en effecten te verwachten vanuit vliegverkeer en radar waardoor voldaan kan worden aan een goede ruimtelijke ordening.

4.7.2 Straalpaden

Er zijn geen planologische beschermde straalpaden in het plangebied aanwezig. De plaatsing van de windturbines kan ook niet leiden tot verstoring van eventueel andere aanwezige straalpaden omdat de windturbines op exact de zelfde positie zijn voorzien als in de bestaande situatie.

Conclusie

Er zijn geen belemmeringen vanuit aanwezige straalverbindingen te verwachten of aanwezig waardoor voldaan kan worden aan een goede ruimtelijke ordening.

4.7.3 Bodemkwaliteit**Inleiding**

Op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening dient een bodemonderzoek verricht te worden met het oog op de toekomstige ruimtelijke ontwikkeling van het gebied. Het bevoegd gezag moet onderzoek verrichten naar de bestaande toestand en deze toetsen aan de wenselijke bodemkwaliteit. Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen.

Voor de vervanging van de bestaande windturbines geldt dat er geen (nieuwe) verstoring van de bodem plaats vindt waardoor het plan voor het aspect bodemkwaliteit inpasbaar is.

Conclusie

Het plan voldoet voor het aspect bodemkwaliteit aan een goede ruimtelijke ordening.

4.7.4 Bedrijven en milieuzonering

Op basis van de VNG-publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' (2009) moet worden beoordeeld of de in het plangebied te realiseren activiteiten een belemmering betekenen of van invloed zijn op gevoelige functies, zoals wonen, in of in de omgeving van het plangebied. Volgens de VNG-richtlijn is de richtafstand voor 'windturbines' met een 'wiekdiameter' van 50 meter tot aan een rustige woonwijk 300 meter, voor een gemengd gebied is deze afstand 200 meter. De richtafstand wordt bepaald door het aspect 'geluid'. Het aspect 'slagschaduw' kent de VNG-richtlijn niet. Voor windturbines met een grotere rotordiameter geeft de VNG-richtlijn geen afstanden waardoor nader onderzoek in ieder geval noodzakelijk is ter voldoening aan een goede ruimtelijke ordening.

Conclusie

Door middel van akoestisch onderzoek (zie paragraaf 4.1) is aangetoond dat het windpark inpasbaar is in de omgeving. Toetsing aan de VNG-richtlijn, in combinatie met aanvullend onderzoek, leert dat het windpark op dit punt kan voldoen aan een goede ruimtelijke ordening.

4.7.5 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is een wettelijk stelsel voor luchtkwaliteitseisen van kracht geworden. De hoofdlijnen van deze regelgeving zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2, van de Wet Milieubeheer.

Luchtkwaliteitseisen vormen geen belemmering voor ruimtelijke ontwikkelingen indien deze voldoet aan één van deze voorwaarden:

- er geen sprake is van feitelijke of dreigende overschrijding van de grenswaarde;
- een project, al dan niet per saldo, niet leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- een project 'in niet betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging;
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het NSL, dat in werking treedt nadat de EU derogatie (toestemming) heeft verleend.

Van een verslechtering van de luchtkwaliteit 'in betekenende mate' is sprake indien zich één van de volgende ontwikkelingen voordoet:

- woningbouw: minimaal 1.500 woningen netto bij 1 ontsluitende weg of 3.000 woningen bij 2 ontsluitende wegen;
- infrastructuur: minimaal 3% concentratiebijdrage (verkeerseffecten gecorrigeerd voor minder congestie);
- kantoorlocaties: minimaal 100.000 m² bruto vloeroppervlak bij 1 ontsluitende weg, 200.000 m² bruto vloeroppervlak bij 2 ontsluitende wegen.

Conclusie

Onderhavig plan maakt een ontwikkeling mogelijk dat niet onder één van bovenstaande categorieën onder te brengen is en het is ook geen project dat beschreven staat in het NSL. Geconcludeerd kan worden dat de luchtkwaliteit niet 'in betekenende mate' zal verslechteren. Daarom hoeft niet nader op het aspect luchtkwaliteit te worden ingegaan.

4.8 Conclusie

Onderzoek laat zien dat de nieuw te realiseren windturbines geen grotere effecten hebben op de omgeving dan de bestaande windturbines, waardoor deze inpasbaar zijn. Afwijking van het geldende bestemmingsplan voor de overdraai van de nieuwe windturbines voldoet daarmee ook aan een goede ruimtelijke ordening. De nieuwe windturbines zorgen ook niet voor een (extra) beperking van het gebruik van agrarische gronden ten opzichte van de huidige situatie.

Voldaan kan worden aan een goede ruimtelijke ordening.

5 UITVOERBAARHEID

5.1 Economische uitvoerbaarheid

Kostenverhaal

Krachtens de Wet ruimtelijke ordening, waarin in afdeling 6.4 bepalingen zijn opgenomen betreffende de grondexploitatie, geldt de verplichting tot kostenverhaal in de gevallen die zijn aangewezen in het Besluit ruimtelijke ordening. Op grond van het Besluit ruimtelijke ordening is kostenverhaal verplicht in geval van:

- de bouw van één of meer woningen en hoofdgebouwen;
- uitbreidingen van gebouwen met ten minste 1.000 m² of met één of meer woningen;
- de verbouwing van één of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren voor woondoeleinden, mits ten minste 10 woningen worden gerealiseerd;
- één of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren bij ingebruikname voor detailhandel, dienstverlening, kantoor of horecadoeleinden, mits de cumulatieve oppervlakte ten minste 1.000 m² bedraagt;
- de bouw van kassen met een oppervlakte van ten minste 1.000 m².

De voorliggende goede ruimtelijke onderbouwing voorziet in de realisatie van een windpark en de daarbij behorende voorzieningen. Aangezien hiermee sprake is van de bouw van een hoofdgebouw zoals bedoeld in artikel 6.2.1. sub b van het Besluit ruimtelijke ordening, is kostenverhaal verplicht. In het kostenverhaal wordt voorzien middels een anterieure overeenkomst, waarin onder andere voorzien wordt in planschade¹⁷. Vastgelegd wordt ook dat initiatiefnemers eventuele planschade aan de provincie vergoeden wanneer planschade wordt vastgesteld.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De paragraaf maatschappelijke uitvoerbaarheid heeft als doel aan te tonen dat er voor een ruimtelijk plan maatschappelijk draagvlak is. Om te voldoen aan de maatschappelijke uitvoerbaarheid wordt inzicht gegeven in op welke wijze draagvlak is gecreëerd, inspraak is verleend of anderszins de omgeving is geïnformeerd en betrokken bij de planvorming, als ook en welke partijen zijn betrokken.

Ter visie legging

De aanvraag omgevingsvergunning, de bijlagen en de bijbehorende ruimtelijke onderbouwing zijn allen onderdeel van de omgevingsvergunning. De ontwerpversie hiervan wordt gedurende een periode van zes weken ter visie gelegd. Gedurende deze termijn wordt aan een ieder de gelegenheid geboden een zienswijze indienen. Op basis van de ingebrachte zienswijzen neemt het college van Gedeputeerde Staten een definitief besluit over het al dan niet afgeven van de omgevingsvergunning.

¹⁷ Het optreden van planschade is in deze zeer onwaarschijnlijk omdat er sprake is van de herbouw van windturbines van gelijke omvang

Beroep

Na verlening van de omgevingsvergunning wordt deze voor een periode van zes weken ter inzage gelegd. Gedurende deze periode wordt aan belanghebbenden die tijdig een zienswijze hebben ingediend tegen de ontwerpvergunning of daartoe redelijkerwijs niet in staat zijn geweest, de gelegenheid geboden om beroep instellen tegen de omgevingsvergunning bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State met het toepassen van de coördinatieregeling. Indien binnen de beroepstermijn geen beroep wordt ingesteld, is de omgevingsvergunning na het verstrijken van de beroepstermijn onherroepelijk. Belanghebbenden kunnen eventueel ook een voorlopige voorziening vragen tegen de omgevingsvergunning.

BIJLAGE 1

BIJLAGE 2

